

DŽEJMS ELROJ AMERIČKI TABLOID

Preveo
Nikola Pajvančić

Laguna

Naslov originala

James Ellroy

AMERICAN TABLOID

Copyright © James Ellroy 1995

All rights reserved.

Translation copyright © za srpsko izdanje 2019, LAGUNA

Kolo IV/Knjiga 14

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

NATU SOBELU

Amerika nikada nije bila nevinna. Mrak smo skinuli još na brodu i nikad se zbog toga nismo pokajali. Naš pad ne možete pripisati nekom konkretnom događaju ili spletu okolnosti. Ne možete izgubiti ono što nikada niste imali.

Masovno proizvedena nostalgija vas loži na prošlost koja nikada nije postojala. Hagiografije veličaju ljigave političare i prikazuju njihove samožive postupke kao trenutke izuzetnog moralnog nadahnuća. Naš narativni tok toliko je zamućen da ne služi više ni istini ni retrospekciji. Samo bezobzirna privrženost činjenicama može to da ispravi.

Istinsko Trojstvo Kamelota je glasilo: izgledaš dobro, teraš po svome, lupaš recke. Džek Kenedi je bio simbol jedne posebno sočne kriške naše istorije. Imao je opasnu žvaku i furao je svet-sku frizuru. Bio je Bil Klinton, samo bez stalne medijske pažnje i naslaga sala.

Džeka su likvidirali u savršenom trenutku da postane svetac. Oko njegovog večnog plamena i dalje se kovitlaju laži. Vreme je da pomerimo njegovu urnu i osvetlimo neke ljude koji su pratili njegov uspon i omogućili njegov pad.

To su bili pokvareni policajci i ucenjivači. To su bili prisluš-kivači, najamnici i peškiri iz kabarea. Da je samo jedan sekund njihovog života protekao drugačije, danas bismo poznavali neku potpuno različitu istoriju Amerike.

Vreme je da odbacimo mitove o jednoj epohi i da stvorimo novi mit – od slivnika do zvezda. Vreme je da prigrlimo loše ljude i cenu koju su morali da plate da bi krišom definisali svoje doba.

Njima u slavu.

Prvi deo

KOMBINACIJE

Novembar–decembar 1958.

Pit Bondurant

(Beverli Hils, 22. 11. 1958)

Uvek se ubadao uz svetlost TV-a. Neki spikovi* su vitlali puškama. Glavni spik je trebio bube iz brade i huškao. Crnobeli snimci, njuške sa CBS-a u kamuflažnim uniformama. Spiker je pričao: Kuba, opasna frka – ustanici Fidela Kastra protiv redovne vojske Fullhensija Batiste.

Hauard Hjuze je našao venu i ubrizgao kodein. Pit ga je krišom posmatrao – Hjuze je vrata spavaće ostavio odškrinuta.

Droga je proradila. Faca Velikog Hauarda je omlitavela.

Napolju su čegrtala kolica sobne usluge. Hjuze je obrisao špric i promenio kanal. Vesti je zamenila dečja emisija „Howdy Doody“ – redovno stanje u hotelu *Beverli Hils*.

Pit je izašao u dvorište – pogled na bazen, dobro mesto za nadzor. Naoblačilo se – ništa od starleta u bikinijima.

Nervozno je pogledao na sat.

U podne je trebalo da radi na jednom razvodu – muž je pauzu za ručak provodio u piću i snimanju mladog mesa. Spremi *kvalitetne* bliceve: mutne fotke izgledaju kao da se karaju paukovi. Za Hjuza: nađi ko deli sudske pozive za antimonopolški postupak oko avio-kompanije TWA, pa plati koliko treba da prijave kako je Veliki Hauard odleteo na Mars.

* *Spic* – pogrđan naziv za Hispanoamerikance, Latinose. (Prim. prev.)

Lukavi Huard je to ovako sročio: „Ja, Pite, neću da se branim od tih antimonopolskih optužbi. Prosto ću da neodređeno dugo ostanem nedostupan organima i da teram cenu da raste sve dok ne budem *morao* da prodam. Ionako mi je TWA dojadila i neću da prodam sve dok ne budem mogao da dobijem *bar* petsto miliona dolara.“

To je rekao skroz durljivo: mali lord Fontleroj, matora džankoza.

Pored bazena se šetkala Ava Gardner. Pit je mahnuo; Ava mu je pokazala prst. Znali su se oni odavno: on joj je sredio abortus u zamenu za vikend s Hjuzom. Pit renesansni talenat: svodnik, diler, gorila s dozvolom privatnog detektiva.

Sa Hjuzom se tek znao *odavno*.

Jun pedeset druge. Pomoćnik šerifa okruga L.A. Pit Bondurant – komandir noćne smene u stanici San Dimas. Ta jedna usrana noć: crnčuga silovatelj u bekstvu, pritvor prepun alkosa koji urlaju.

Jedan klošar mu je non-stop srao. „Znam ja tebe, majstore. Ubio si nevinu ženu i rođenog...“

Ubio ga je golim pesnicama.

Šerif je zataškao slučaj. Neki očevidac ih je druknuo federalcima. Glavni agent za El-Ej rekao je da je Džo Klošar – „Džo Žrtva Kršenja Ljudskih Prava“.

Pritegla su ga dva agenta: Kemper Bojd i Vord Dž. Litel. Huard Hjuz je video njegovu sliku u novinama i nanjušio siledžijski potencijal. Hjuz je zatvorio istragu i ponudio mu šljaku: da bude fikser, svodnik, nabavljač droge.

Huard se oženio sa Džin Piters, pa ju je smestio da sama živi u vili. Dodaj i „pas čuvar“ na spisak Pitovih dužnosti; dodaj i najveću besplatnu kućicu za pse na svetu: susednu vilu.

Huard Hjuz o braku: „Za mene je to, Pite, jedna čudesna institucija, ali mi je zajednički život stresan. Objasni to povremeno Džin, molim te. A ako se oseća usamljeno, reci joj da mislim na nju bez obzira što sam većito zauzet.“

Pit je pripalio cigaretu. Oblaci su minuli nebom – ekipa na bazenu se naježila. Interfon je zazujao – zove Hjuz.

Ušao je u spavaću. Na TV-u je išao *Kapetan Kengur*, bez zvuka.

Mutno crno-belo svetlo – a Veliki Haurard u dubokim senkama.

„Izvolite, gospodine?“

„Kad smo nasamo, može i 'Hauarde'. Znaš valjda.“

„Danas sam nešto servilno raspoložen.“

„Hoćeš da kažeš da čezneš za društvom svoje naložnice, gospođice Gejl Hendi. Reci mi, da li joj se sviđa kuća za nadzor?“

„Sviđa joj se. Od zajedničkog života joj je frka isto koliko i tebi i kaže da kad dvoje žive u dvadeset četiri sobe može da bude podnošljivo.“

„Volim nezavisne žene.“

„Ma kakvi.“

Hjuz je popravio jastuke. „U pravu si. Ali volim *ideju* o nezavisnim ženama, što sam uvek pokušavao da iskoristim u svojim filmovima. A siguran sam da je gospođica Hendi i sjajan partner u iznudama i ljubavnica. Nego, Pite, ovo sa TWA...“

Pit je privukao stolicu. „Sudski pozivari te neće naći. Podmitio sam sve zaposlene u ovom hotelu, a u bungalovu dva reda dalje sam smestio glumca. Izgleda kao ti i oblači se kao ti i sredio sam da kol-gerle dolaze i odlaze u svako doba dana i noći, da produže famu kako i dalje jebeš žene. Proveravam svakog živog ko se prijavi da ovde radi, da nam Ministarstvo pravde ne bi nekog uvalilo. Svi šefovi u hotelu se zezaju na berzi i za svaki mesec koji provedeš nepozvan na sud dajem im po dvadeset akcija *Hjuzove alatne industrije*. Dokle god čučiš u ovom bungalovu, neće ti uručiti poziv i nećeš morati da se pojaviš na sudu.“

Hjuz je čupkao kućni mantil – sitni, grčeviti pokreti. „Ti si veoma surov čovek.“

„Ne, ja sam *tvoj* veoma surov čovek, zbog čega mi dozvoljavaš da ti odgovaram.“

„Ti si 'moj čovek', ali se i dalje sa strane baviš svojim prilično prljavim kombinacijama kao privatni detektiv.“

„To je zato što me pritiskaš. To je zato što ni ja baš nisam za zajednički život.“

„Uprkos svemu što ti dajem?“

„Ne, nego *baš* zbog toga.“

„Na primer?“

„Na primer, imam vilu u Holmbi Hilsu, ali ti držiš tapiju. Imam pontijak kabriolet, ali ti držiš vlasnički list. Imam...“

„Ovo nikuda ne vodi.“

„Hauarde. Ti nešto želiš. Reci mi šta to želiš i ja ću da ti to sredim.“

Hjuz je kucnuo spravu za daljinski. *Kapetan Kengur* se ugasio. „Kupio sam časopis *U poverenju*. Moji razlozi za akviziciju tog klevetničkog tabloida su dvostruke prirode. Prvo, ja se dopisujem sa Džej Edgarom Huverom i želim da učvrstim prijateljstvo s njim. Obojica volimo holivudske tračeve kakvima se bavi *U poverenju*, tako da kupovina te publikacije predstavlja i zadovoljstvo i pame-tan politički potez. Drugo, tu je sama politika. Da budem iskren, želim mogućnost da ocrnim političare koji mi se ne sviđaju, a posebno bludnike i plejboje poput senatora Džona Kenedija, koji će se možda šezdesete kandidovati za predsednika protiv mog velikog prijatelja Dika Niksona. Kao što sasvim sigurno znaš, Kenedijev otac i ja smo dvadesetih bili poslovni konkurenti i da se ne lažemo, mrzim čitavu tu familiju.“

Pit reče: „I?“

„I znam da si ti radio za *U poverenju* kao 'verifikator tekstova' tako da znam da si upućen u tu stranu posla. To je kvaziucenji-vačka strana, tako da znam da ćeš se dobro snaći.“

Pit je stegnuo pesnice da zapucketaju. „Verifikacija tekstova' znači 'Nemoj da tužiš časopis da te ne bih slomio'. Ako želiš da ti tako pomažem, nema problema.“

„Dobro. To je početak.“

„Skrati priču, Hauarde. Poznajem ljude tamo, tako da mi samo reci ko leti, a ko ostaje.“

Hjuz je ustuknuo – tek malčice. „Recepcionerka je bila crnkinja i imala je perut, pa sam je otpustio. Honorarac koji je pisao članke i tražio skandale dao je otkaz i zato moraš da mi nađeš novog. Sola Malcmana nisam dirao. On već godinama piše sve članke, pod pseudonimom, tako da sam sklon da ga zadržim iako je na crnoj listi kao komunjara, član ni manje ni više nego dvadeset devet levičarskih organizacija i...“

„I to ti je čitava redakcija, ne treba ti niko više. Sol dobro radi svoj posao, a ako baš zaškripi, Gejl može da ga zameni – ona je par godina povremeno pisala za *U poverenju*. Imaš svog advokata Dika Stajsela za pravna pitanja, a dovedu ti Freda Tjurentajna za prisluškivanje. Naći ću ti i nekog ko ume da kopa po đubretu, ali to može da potraje.“

„Ja imam poverenja u tebe. Sve ćeš super da obaviš, kao i obično.“

Pit je stezao pesnice. Zglobovi su ga boleli – siguran znak da će kiša. Hjuž reče: „Je li to neophodno?“

„Ove moje šake su nas spojile, šefe. Samo ti pokazujem da su još tu.“

Dnevna soba u kući za prismotru imala je petsto kvadrata.

Zidovi predvorja su bili od mermera sa zlatnim žilicama.

Devet spavaćih soba. Frižideri duboki deset metara. Hjuž je tepihe čistio svakih mesec dana – jednom se desilo da je neki crnja hodao po njima.

Kamere za nadzor su bile montirane na krovu i na stepenicama na spratu – uperene u spavaću sobu gospođe Hjuž preko puta.

Pit je zatekao Gejl u kuhinji. Imala je opasne obline i dugačku smeđu kosu – i dalje se palio na njen izgled.

Rekla je: „Obično se čuje kad ljudi uđu u kuću, ali naša ulazna vrata su kilometar daleko.“

„Ovde smo već godinu dana, a ti se i dalje zezaš.“

„Živim u Tadž Mahalu. Treba mi vremena da se naviknem.“

Pit je opkoračio stolicu i seo. „Nešto si mi nervozna.“

Gejl je odmaknula svoju stolicu. „Pa... ja sam ti ona nervozna sorta iznuđivača. Kako se zove ovaj lik danas?“

„Volter P. Kinarđ. Četrdeset sedam godina, a ženu vara još od medenog meseca. Decu obožava, a žena kaže da će na sve da pristane ako ga pritegnem sa slikama i zapretim da ću da ih pokažem deci. Lik je alkos i na pauzi za ručak se redovno naliva.“

Gejl se prekrstila – delom radi fore, delom stvarno. „Gde?“

„Upoznaćeš ga u *Dejlovoj tajnoj luci*. Dve ulice dalje ima jebarnik, tamo kara sekretaricu, ali ti ćeš insistirati da odete u *Ambasador*. Došla si u grad na konvenciju, imaš strava sobu sa barom.“

Gejl se stresla. Rana jutarnja drhtavica – jasan znak da je muče živci.

Pit joj je dao ključ. „Uzeo sam sobu pored tvoje, tako da možeš da je zaključaš i središ. Obio sam bravu na vratima između, tako da mislim da neće biti buke.“

Gejl je pripalila. Mirne ruke – to je dobro. „Skreni mi misli. Pričaj šta je hteo Pustinjak Hauard.“

„Kupio je *U poverenju*. Hoće da mu ja nađem piskaralo, pa da može da drka na holivudske tračeve i deli ih sa svojim drugarom Džej Edgarom Huverom. Želi da ocrni svoje političke neprijatelje, kao što je tvoj stari dečko Džek Kenedi.“

Gejl se prijatno osmehnula. „Dva-tri vikenda ne znače da mi je bio dečko.“

„Taj osmeh mi kaže da nešto jeste.“

„Jednom me je vodio avionom u Akapulko. Tako nešto obično radi Pustinjak Hauard, pa si zato ljubomorana.“

„Vodio te je tamo a ni medeni mesec mu nije prošao.“

„I šta sad? Čovek se oženio zbog politike, a politika ti je u krevetu čudna stvar. I pobogu, čoveče, *kakav* si ti samo voajer.“

Pit je izvadio pištolj i proverio okvir – toliko brzo da nije znao zašto. Gejl reče: „Zar ne misliš da živimo čudan život?“

U centar su otišli svako svojim kolima. Gejl je sela za šank; Pit je ugrabio separe u blizini pa je cevčio koktel.

U restoranu je bila gužva – *Dejl* je za ručak uvek bio pun. Pit je imao prvoklasno sedište – jednom je spasao vlasnika kad su ga učenjivali zbog pederisanja.

Motalo se mnogo žena: uglavnom kancelarijski materijal sa Bulevara Vilšir. Gejl se isticala: imala je *beaucoup* više stila. Pit je tamanio kikiriki – zaboravio je da doručkuje.

Kinard je kasnio. Pit je snimao prostoriju kao rendgenom.

Eno kod govornice Džeka Vejla – prvog uterivača dugova za kladionice u Los Anđelesu. Dva separea niže neke glavonje iz policije. Jebote, šapuću: „Bondurant... Da, ona Kresmejerova.“

Eno za šankom duha Rut Mildred Kresmejer: žalosna matorka kojoj se tresu ruke.

Pit se vratio u carstvo uspomena.

Zima devetsto četrdeset devete. Razradio je neke dobre kombinacije: stražario je na partijama pokera i sređivao abortuse. Doktor za čišćenje je bio njegov mlađi brat Frenk.

Pit je otišao u marine da bi dobio američku zelenu kartu. Frenk je ostao kod kuće u Kvebeku i studirao medicinu.

Pit je rano ušao u igru. Frenk je kasno ušao u igru.

Ne pričaj francuski, pričaj engleski. Otarasi se akcenta i idi u Ameriku.

Frenk je stigao u El-Ej željan para. Položio je ispite i dao oglas: abortusi i morfijum.

Frenk je voleo igračice i kartanje. Frenk je voleo krimose. Frenk je voleo poker četvrtkom uveče kod Mikija Koena.

Frenk se sprijateljio sa razbojnikom po imenu Hjuj Kresmejer. Hjujjeva keva je držala kliniku za čišćenje u crnačkoj četvrti. Hjuj je napumpao svoju žensku, pa je zatražio pomoć od mame i Frenka. Hjuj je uradio nešto veoma glupo – opljačkao je partiju četvrtkom večer – Pit zbog gripa nije bio na dužnosti.

Miki je zadužio Pita da to završi.

Pit je dobio dojavu: Hjuj se uštekao u gajbi u El Segundu. Kuća je pripadala nekom revolverašu Džeka Dragne.

Miki je mrzeo Džeka Dragnu. Miki je udvostručio cenu i rekao mu da pobije sve u kući.

14. decembar 1949. – oblačno i hladno.

Pit je bacio Molotovljev koktel i zapalio štek. Na zadnja vrata su istrčale četiri prilike. Mlatarale su rukama da se ugase. Pit ih je izrešetao i ostavio da izgore.

U novinama su ih identifikovali:

Hjubert Džon Kresmejer (24)

Rut Mildred Kresmejer (56)

Linda Džejn Kemroz (20) u četvrtom mesecu trudnoće.

Fransoa Bondurant (27) doktor medicine, doseljenik iz Kanade.

Ubistva su zvanično ostala nerešena. Priča se proširila u upućenim krugovima.

Neko je pozvao njegovog oca u Kvebek i odrukao ga. Matori ga je zvao i preklinjao ga da porekne.

Sigurno je zamuckivao ili je prosto zračio krivicu. Matori i matora su se istog dana nagutali ugljen-monoksida.

Ona ocvala ženska za šankom je bila jebena bliznakinja Rut Mildred.

Vreme se vuklo. Dao je znak barmenu da časti matoru na račun kuće. Volter P. Kinard je ušao i seo pored Gejl.

Počela je poezija.

Gejl je dala znak barmenu. Pažljivi Volter je primetio gest i zvižnuo. Džo Barmen je dolepršao sa šejkerom za martini – redovni alkos Volt je tu bio faca.

Bespomoćna Gejl je tražila šibice po torbici. Predusretljivi Volt je kresnuo upaljač pa se osmehnuo. Seksi Volt je sipao perut po čitavim leđima sako.

Gejl se osmehnula. Seksi Volt se osmehnuo. Doterani Volt je imao bele čarape i odelo s prslukom na tanke pruge.

Golupčići su prešli na martini i ćaskanje. Pit je snimao zagrevanje pre kreveta. Gejl se nalivala da skupi hrabrost – jasno se videlo da su joj živci na izmaku.

Doirнула je Voltovu ruku. Jasno se videlo da je muči savest – u tom poslu mrzi sve sem para.

Pit je otišao u *Ambasador* i popeo se u svoju sobu. Postavka je bila savršena: njegova soba, Gejlina soba, spojena vratima za lagan i tih ulazak.

Stavio je film u foto-aparat i prišrafio blic. Podmazao je šarke na vratima. Pripremio je kadrove da uhvati lica.

Prošlo je sporih deset minuta. Pit je osluškivao zvuke u susednoj sobi. Evo ga, Gejlin znak – „Uf, pa gde mi je taj ključ?“ malčice preglasno.

Pit se pribio uza zid. Čuo je Usamljenog Volta kako nešto kmeči: moja žena i deca ne razumeju da muškarac ima neke potrebe. Gejl je rekla: Pa što si onda napravio *sedmoro* dece? Volt je rekao: Da mi žena ne mrda iz kuće, gde joj je mesto.

Glasovi su im se utišali i otišli u pravcu kreveta. Cipele su pale na pod. Gejl je bacila štiklu o zid – njen znak za tri minuta do lansiranja.

Pit se nasmejao – soba košta trideset dolara, a zidovi su od gipsa.

Čuli su se rajsferslušci. Dušek je zaškripao. Sekunde su ot-kuc-kuc-avale. Volter P. Kinard je počeo da ječi – Pit je snimio da je zajahao u 2.44.

Čekao je tačno 3.00. *Polagano* je otvorio vrata – šarke su bile toliko podmazane da nije bilo baš nikakvog škripanja.

Eno: Gejl i Volter P. Kinard na gomili.

On je odgore, glave su im blizu – pravovaljan dokaz o preljubi. Volt je uživao. Gejl je glumila ekstazu i čupkala zanokticu.

Pit se približio za krupan kadar i okinuo.

Jedan, dva, tri – blic je sebao brzo kao automat. Čitava soba je blesnula.

Kinard je vrisnuo i izleteo mlitav kao krpa. Gejl se otkotrljala sa kreveta i otrčala u kupatilo.

Seksi goli-golcati Volt: metar sedamdeset pet, devedeset pet kila, dežmekast.

Pit je spustio foto-aparat i uhvatio ga za gušu. Pit je fino i polako objasnio kako stoje stvari.

„Tvoja žena hoće razvod. Traži osam stotki mesečno, kuću, bjuik i protezu za malog Timija. Daćeš joj sve što traži ili ću da te nađem i da te ubijem.“

Kinard je pravio mehure od pljuvačke. Pit se divio njegovoj boji: delom šok-modro, delom infarkt-crveno.

Kroz vrata kupatila je izbijala para – Gejl je uvek posle jebačine žurila da se istušira.

Pit je bacio Volta na pod. Ruka mu je zadrhtala od tereta: devedeset i kusur kila, nije loše.

Kinard je ugrabio odeću i oteturao se ka vratima. Pit ga je video kako skakuće hodnikom dok pokušava da obuče pantalone.

Gejl je izašla u oblaku pare. Njeno „Ne mogu više ovo da radim“ i nije bilo neko iznenađenje.

Volter P. Kinard je pristao na vansudsku nagodbu. Pitova statistika je skočila na Žene 23, Muževi 0. Gospođa Kinard je platila: pet soma unapred, plus trajno dvadeset pet odsto alimentacije.

Sledi: Tri dana na platnom spisku Hauarda Hjuza.

Veliki Huard se plašio suđenja za TWA. Pit je pojačao diverzije.

Platio je drocama da pričaju za novine: Hjuz se krije po brojnim jebarnicima. Bombardovao je sudske izvršitelje telefonskim dostavama: Hjuz je u Bangkoku, Marakaibu, Seulu. Smestio je drugog Hjuzovog dvojnika u Biltmor: veteran momačkih filmova, kita do kolena. Matori je stvarno bio pastuv – Pit je poslao Barbaru Pejton da ga odradi. Babs je obnevidela od cirke mislila da je čale *stvarno* Hjuz. Posle je svima brbljala: Malom Huardu je narastao deset santima.

Džej Edgar Huver je lako mogao da stopira istragu. Hjuz ništa nije hteo da mu se obrati za pomoć.

„Još je prerano, Pite. Prvo moram da učvrstim svoje prijateljstvo sa gospodinom Huverom. Vlasništvo nad *U poverenju* je za to izuzetno važno, ali prvo moraš da mi nađeš novog tragača za skandalima. *Znaš* koliko gospodin Huver voli da prikuplja pikanterije...“

Pit je pustio glas:

Traži se novi kopač po đubretu za *U poverenju*. Zainteresovani polusvete – zovite Bonduranta.

Pit se motao oko telefona u kući za nadzor. Kreteni su zvali. Pit je rekao: Dokaži da vrediš, da čujem neki sočan skandal.

Kreteni su pričali. Evo uzorka:

Pet Nikson je rodila bebu Net King Kola. Lorens Velk je držao muške kurve. Vruč par: Peti Pejđž i Frensis Mazga Koja Govori.

Ajzenhauer ima crnačko poreklo, provereno. Lesi zatrudnela sa Rin Tin Tinom. Isus Hrist drži crnački kupleraj u Votsu.

Pa još gore. Pit je saslušao devetnaest kandidata – sve redom jebeni manijaci.

Telefon je zazvonio – manijak br. 20 u najavi. Pit je čuo pucetanje na vezi – verovatno međugradski poziv.

„Ko je to?“

„Pite? Ovde Džimi.“

HOFA.

„Džimi, kako je?“

„Smrzavam se eto kako je. Ovde u Čikagu ti je led-ledeni. Zovem iz kuće jednog ortaka, a grejanje mu crklo. Jesi siguran da tvoj telefon niko ne sluša?“

„Siguran sam. Fredi Tjurentajn jednom mesečno proverava sve Hjuzove telefone.“

„Mogu onda da pričam?“

„Možeš da pričaš.“

Hofa je počeo rafalno. Pit je držao slušalicu u pruženoj ruci i *super* ga je čuo.

„Ovi iz Meklelanovog komiteta su navrli na mene kô muve na govno. Ona mala pederska lasica Bobi Kenedi je ubedio pola Amerike da su Timsteri* gori od komunjara, i mamicu mu jebem proganja i mene i moje ljude sa sudskim pozivima, i navalio je sa istražiteljima na moj sindikat kao...“

„Džimi...“

„...kao mutav na telefon. Prvo je nagnao Dejva Beka, a sad se nameracio na *mene*, jebem li mu sve po spisku. Gradim jedno odmaralište na Floridi zvano Dolina sunca i Bobi sad kao istražuje otkud meni tri miliona da to finansiram. Kao pazi ja sam ih uzeo iz Centralnog penzionog fonda...“

„Džimi...“

* Timsteri (*Teamsters*) – pripadnici sindikata kamiondžija i drugih radnika u transportu. Rukovodstvo tog sindikata je često povezivano sa organizovanim kriminalom. (Prim. prev.)

„...i misli da će preko mene da progura onog svog brata jebača-presretača u Belu kuću. Misli da će jedan Džejms Ridl Hofa njemu da bude jebeni politički stepenik. Misli da ću da mu se naguzim pa da me kara kô da sam jebeni homoseksualni peder. Misli...“

„Džimi...“

„...da sam ja neka pičkica kô on i njegov brat. Misli da ću da se userem kô Dejv Bek. A pazi kô da mi sve to nije dovoljno, ima i onaj moj taksi u Majamiju. Tamo mi šljakaju one izbeglice s Kube, i po ceo dan samo kenjaju o Kastru i Batisti, kao kao kao...“

Hofa je promuklo umuknuo. Pit je rekao: „Šta hoćeš?“

Džimi je došao do daha. „Imam za tebe jedan posao u Majamiju.“

„Koliko?“

„Deset soma.“

Pit reče: „Dogovoreno.“

Rezervisao je ponoćni let. Prijavio se pod lažnim imenom i račun za sedište u prvoj klasi poslao *Hjuzovoj avio-industriji*. Avion je sleteo u osam ujutro, tačno na vreme.

U Majamiju je bilo toplo sa težnjom da postane vrelo.

Pit je taksijem otišao do rentakara u vlasništvu Timstera, pa je uzeo novi kadilak eldorado. Džimi je već sve sredio: nije trebao ni depozit ni legitimacija.

Ispod volana je bila zalepljena poruka.

„Idi u taksi stanicu: Ugao Flaglerove i 46. Traži Fula Mačada.“
Onda uputstva: prigradske ulice obeležene na maloj mapi.

Pit je krenuo. Okolina se brzo menjala.

Velike kuće su postale sve manje. Bele civile je zamenila bela fukara, crnčuge i spikovi. Na Flaglerovoj su se tiskali jeftini lokali.

Fasada taksi stanice bila je u tigrastim prugama. Taksiji su ispred bili obojeni u tigraste pruge. Snimi spikove u tigrastim košuljama na trotoaru – žderu krofne i loču jeftino vino.

Na znaku iznad vrata pisalo je: *Tigar taksi. Se Habla Español.*

Pit je parkirao odmah ispred. Tigrasti tipovi su ga snimili i zabrbjali. On je proteglio svoja dva metra i upasao košulju. Spikovi su snimili utoku i zabrbjali u petoj brzini.

Otišao je do dispečerske kabine. Fine tapete: fotografije tigrova, od poda to tavanice. Slike iz *Nešenel džiografika* – Pit se zamalo nasmejao.

Dispečer mu je mahnuo da priđe. Snimi tu facu: išarana ožiljima kao za iks-oks.

Pit je privukao stolicu. Unakaženi je rekao: „Ja sam Fulo Mačado. Ovo mi je uradila Batistina tajna policija, tako da se sad lepo nagledaj i onda dosta o tome, jasno?“

„Dobro govoriš engleski.“

„Nekad sam radio u hotelu *Nacional* u Havani. Jedan američki krupije me je naučio. Ispostavilo se da je on *maricon* koji je hteo da me pokvari.“

„Šta si mu uradio?“

„*Maricon* je imao kućicu na farmi svinja pored Havane, gde je dovodio male kubanske dečake da ih kvari. Zatekao sam ga tamo sa još jednim istim kao on, pa sam im presudio mačetom. Prosuo sam hranu za svinje iz valova i ostavio vrata kućice otvorena. Vidiš, čitao sam u *Nešenel džiografiku* da gladne svinje ne mogu da odole mirisu trulog ljudskog mesa.“

Pit je rekao: „Fulo, da znaš da mi se sviđaš.“

„Ne pre nagljudj sa zaključcima. Umem da budem zapaljive prirode kada je reč o neprijateljima Isusa Hrista i Fidela Kastr.“

Pit je prigušio smeh. „Je li neki Džimijev čovek ostavio kovertu za mene?“

Fulo mu ju je dao. Pit ju je otvorio, svrbelo ga je da krene.

Lepo – jednostavna poruka i fotka.

„Anton Grecler, Ulica Hibiskusa 114, Lejk Vejr, Florida (blizu Doline sunca). OLA-8812.“ Na slici je bio visok tip skoro suviše debeo da živi.

Pit je rekao: „Džimi ima poverenja u tebe.“

„Ima. On mi je bio sponzor za zelenu kartu, tako da zna da ću mu biti lojalan.“

„Šta je ta Dolina sunca?“

„Mislim da su to neakve parcele. Džimi ih prodaje članovima Timstera.“

Pit je upitao: „I šta kažeš, ko je sad jači – Isus ili Kastro?“
„Rekao bih da su trenutno tu negde.“

Pit je ušao u Eden Rok i cimnuo Antona Greclera iz govornice. Debeli je pristao da se nađu: tačno u tri, ispred Doline sunca.

Pit je dremnuo pa je stigao ranije. Dolina sunca je bila beda: tri zemljana puta usečena u močvaru četrdeset metara od auto-puta.

Bila je „isparcelisana“ – na parcele veličine kutije šibica sa gomilom građevinskog krša. Okolo se pružala močvara – Pit je video aligatore kako se sunčaju.

Bilo je vrelo i vlažno. Svirepo sunce je spržilo zelenilo – sve je bilo suvo i smeđe.

Pit se naslonio na automobil, pa se proteglio. Kamion je prošao putem bljujući paru; čovek na suvozačkom sedištu je mahnuo kao da traži pomoć. Pit je okrenuo leđa i pustio ih da prođu.

Povetarac je digao oblake prašine. Prilazni put se zamaglio. Velika limuzina je skrenula s auto-puta i prišla naslepo.

Pit stade u stranu. Auto se zaustavi. Debeli Anton Grecler izade.

Pit mu priđe. Grecler reče: „Gospodin Piterson?“

„Ja sam. Gospodin Grecler?“

Debeli pruži ruku. Pit ju je ignorisao.

„Nešto nije u redu? Rekli ste da hoćete da vidite parcelu.“

Pit je poveo Debelog do močvare. Debeli je brzo provalio: Ne pružaj otpor. Iz vode su virile oči aligatora.

Pit reče: „Vidi moj auto. Je l' ti ličim na nekog naivčinu iz sindikata koji hoće da kupi montažnu kuću?“

„Pa... ne.“

„Pa što onda jebeš Džimija tako što mi pokazuješ ove krš parcele?“

„Pa...“

„Džimi mi je rekao da ovde u blizini ima jedan fin blok kuća spreman za prodaju. Ti bi trebalo da sačekaš i *njih* pokažeš Timsterima.“

„Pa... mislio sam...“

„Džimi kaže da umeš da prenagliš. Kaže da nije trebalo da te uzme za ortaka u ovom poslu. Kaže da si pričao ljudima da je on

pozajmio pare iz Penzionog fonda Timstera, a da je deo stavio u džep. Kaže da si pričao o Fondu kao da si nekakav velik igrač.“

Grecler se meškoltio. Pit ga uhvati za koren šake i slomi mu ruku. Kostu probiše kožu. Grecler pokuša da vrisne, ali se samo nemo zagrcnu.

„Da li ti je Meklelanov komitet uručio sudski poziv?“

Grecler mahnito zaklima glavom.

„Jesi li razgovarao sa Robertom Kenedijem ili njegovim istražiteljima?“

Grecler odmahnu glavom, usran od straha.

Pit osmotri auto-put. Nema automobila, nema svedoka.

Grecler reče: „NEMOJ.“

Pit mu prosu mozak na pola krunice.

Kemper Bojd

(Filadelfija, 27. 11. 1958)

Automobil: Jaguar XK-140, britanski sportski, zelen, unutra svetlosmeđa koža. Garaža: podzemna i potpuno tiha. Zadatak: ukradi jaguar za račun FBI-ja i smesti budali koja ti je platila da to izvedeš.

Otvorio je vrata na vozačevoj strani, obio bravu i kresnuo žice. Unutrašnjost je mirisala na lov: zbog kožnih sedišta će cena na „sekundarnom tržištu“ biti astronomska.

Polako je isterao auto na ulicu i sačekao da saobraćaj prođe. Hladan vazduh je maglio vetrobran.

Kupac je stajao na ćošku. Bio je krimi-voajer u fazonu Voltera Mitija, sve je morao da vidi izbliza.

Polako je krenuo. Patrolna mu presekoše put. Kupac vide šta se dešava – pa zbrisa.

Lokalni panduri sa sačmarama se okomiše. Vikali su standardna naređenja za krađu automobila: „Izađi iz vozila sa dignutim rukama“ / „Smesta napolje!“ / „Lezi na zemlju!“

Poslušao ih je. Panduri su mu stavili sve po redu: lisice, okove, lance za vuču.

Pretresli su ga i digli na noge. Udario je glavom u stop svetlo patrolnih kola...

* * *

Ćelija je delovala poznato. Spustio je noge sa ležaja i ponovio svoj identitet.

Ja sam specijalni agent Kemper K. Bojd, FBI, infiltrator u mrežu kradljivaca automobila.

Ja nisam Bob Ejken, kradljivac automobila – slobodnjak.

Imam četrdeset dve godine. Diplomirao sam prava na Jejlju. U Birou radim već sedamnaest godina, razveden sam, imam kćerku studentkinju – i odavno imam dozvolu FBI-ja da kradem kola.

Ocenio je gde se ćelija nalazi: zona B u federalnoj zgradi u Filiju.

U glavi mu je tuklo. Ručni i nožni članci su ga boleli. Ponovio je i poslednje detalje svog identiteta.

Već godinama nameštam dokazni materijal, a deo novca stavljam u svoj džep. JE LI OVO HAPŠENJE UNUTRAŠNJE KONTROLE FBI-ja?

Video je prazne ćelije sa obe strane hodnika. Snimio je neke papire u umivaoniku: kolaž napravljen da liči na novine, sa velikim naslovima:

„Kradljivac automobila doživeo srčani udar u saveznom pritvoru“ / „Kradljivac automobila preminuo u ćeliji federalnog zatvora.“

Ispod je bio otkucan tekst.

Juče je filadelfijska policija izvela munjevitu akciju na živopisnom Trgu Ritenhaus.

Na osnovu informacija dobijenih od neimenovanog doušnika, narednik Džerald P. Griffin i četvorica kolega uhapsili su Roberta Henrija Ejkena (42) usred krađe skupocenog automobila marke Jaguar. Ejken nije pružao otpor prilikom hapšenja i...

Neko se nakašljao i rekao: „Gospodine?“

Kemper diže pogled. Nekakav ćata je otključao ćeliju i otvorio vrata.

„Možete da izađete na zadnji izlaz, gospodine. Čeka vas auto.“

Kemper je otrešao prašinu sa odeće, pa se počeošljao. Izašao je na izlaz za dostavu i video službenu limuzinu kako je blokirala uličicu.

Njegovu limuzinu.

Kemper je ušao pozadi. Džej Edgar Huver reče: „Pozdrav, gospodine Bojde.“

„Dobar dan, gospodine direktore.“

Pregrada se digla i odvojila zadnje sedište. Vozač je krenuo.

Huver se nakašljao. „Tvoja infiltratorska misija se prilično naglo okončala. Filadelfijski policajci su bili malo grubi, ali su oni po tome poznati, a da su nastupili blaže, ne bi delovali verodostojno.“

„Naučio sam da u takvim situacijama ostanem u ulozi. Siguran sam da je hapšenje bilo uverljivo.“

„Jesi li u ulozi koristio naglasak sa Istočne obale?“

„Ne, razvlačio sam kao da sam sa Srednjeg zapada. Akcenat i govorne obrasce sam naučio dok sam radio u Sent Luisu i smatrao sam da će oni bolje pristajati mom fizičkom izgledu.“

„U pravu si, naravno. Ali ja uopšte ne dovodim u sumnju tvoje odluke u vezi sa glumljenjem kriminalaca. Ta sportska jakna na tebi, na primer. Ne bih se složio da je prikladan odevni predmet za jednog agenta, ali je sasvim na mestu za filadelfijskog kradljivca automobila.“

Pređi na stvar, ti pompezni mali...

„Zapravo, ti si se uvek odevao na jedan poseban način. Ili možda bolje rečeno na jedan skup način. Da budem iskren, ponekad sam se pitao kako sa tvojom platom uspevaš da imaš takvu garderobu.“

„Gospodine direktore, trebalo bi da vidite gde živim. Moj stan je sušta suprotnost mojoj garderobi.“

Huver se zakikota. „To je možda tačno, ali sumnjam da sam te dvaput video u istom odelu. Siguran sam da žene koje toliko voliš umeju da cene tvoju eleganciju.“

„Nadam se da umeju.“

„Veoma dobro trpiš moje ćaskanje, gospodine Bojde. Veći na ljudi počne da se meškolji. Ti istovremeno pokazuješ i svoj

jedinstveni lični stil i poštovanje prema meni koje je za svaku pohvalu. Znaš li šta to znači?“

„Ne, gospodine. Ne znam.“

„Znači da mi se sviđaš i da sam sklon da ti oprostim indiskrecije zbog kojih bih druge agente sahranio. Ti si opasan i beskrupulozan čovek, ali poseduješ izvesnu privlačnost i šarm. Taj skup osobina zasenjuje tvoje rasipničke sklonosti i omogućava mi da ti budem naklonjen.“

NEMOJ DA PITAŠ „KAKVE INDISKRECIJE?“ – REĆI ĆE TI I UNIŠTIĆE TE.

„Gospodine, izuzetno mi je drago što me poštujete i to vam u potpunosti uzvraćam.“

„Nisi rekao da uzvraćáš i 'naklonost', ali neću na tome da insistiram. A sada, posao. Mogu ti pružiti priliku da primaš dve redovne plate, što će te sigurno veoma obradovati.“

Huver se zavalio u fazonu ispituj me. Kemper reče: „Gospodine direktore?“

Limuzina je ubrzala. Huver je proteglio ruke i popravio kravatu. „Najnoviji postupci braće Kenedi me uznemiravaju. Bobi izgleda koristi mandat Meklelanovog komiteta za istrage o sindikalnim zloupotrebama da zaseni Biro i potkrepi predsedničke ambicije svog brata. To me ljuti. Ja sam bio na čelu Biroa pre nego što je Bobi rođen. Džek Kenedi je isprazni liberalni plejboj sa moralnim uverenjima napaljenog lovačkog psa. Glumi borca protiv kriminala u Meklelanovom komitetu, a samo postojanje komiteta je prećutni šamar za Biro. Matori Džo Kenedi je rešen da sinu kupi Belu kuću i ja želim da dođem u posed informacija pomoću kojih ću osujetiti one najizopačenije egalitarističke ideje malog, ako ovaj u tome uspe.“

Kemper je shvatio znak. „Recite, gospodine direktore?“

„Želim da se infiltriraš u Kenedijevu organizaciju. Mandat Meklelanovog komiteta za sindikalne zlupotrebe ističe sledećeg proleća, ali Bobi Kenedi i dalje angažuje pravnike-istražitelje. Ti si počevši od danas napustio FBI, mada ćeš nastaviti da primaš platu sve do jula 1961, kada ćeš navršiti dvadeset godina u službi

Biroa. Pripremićeš uverljivu priču o povlačenju iz FBI-ja i potruđićeš se da te angažuju kao pravnika u Meklelanovom komitetu. Znam da ste i ti i Džek Kenedi bili intimni sa jednom službenicom Senata, izvesnom Seli Leferts. Gospođica Leferts je pričljiva žena, tako da sam siguran da je mladi Džek čuo za tebe. Mladi Džek je član Meklelanovog komiteta i mladi Džek voli tračeve seksualne prirode i opasne prijatelje. Gospodine Bojde, siguran sam da ćeš se slagati sa Kenedijevima. Siguran sam da će ovo biti i odlična prilika da usavršavaš svoje veštine za prevaru i obmanu, kao i prilika da se posvetiš svojim promiskuitetnim sklonostima.“

Kemperu se učini da gubi težinu. Limuzina je lebdela.

Huver reče: „Tvoja reakcija mi se veoma sviđa. Sada se odmori. U Vašington stižemo za sat vremena, odbaciću te do stana.“

Huver je obezbedio ažuriran materijal za proučavanje – u kožnoj fascikli sa natpisom „POVERLJIVO“. Kemper je spremio bokal suvog martinija i seo u omiljenu fotelju da ga pročita.

Materijal se svodio na jedno: Bobi Kenedi protiv Džimija Hofe.

Senator Džon Meklelan je predsedavao senatskom komitetu o nepravilnostima u oblasti rada i menadžmenta, osnovanom u januaru 1957. Ostali članovi: senatori Ajvs, Kenedi, Meknamara, Mekarti, Irvin, Munt, Goldvoter. Glavni pravnik i nadležni za vođenje istraga: Robert F. Kenedi.

Trenutni personal: trideset pet istražitelja, četrdeset pet računovođa, dvadeset pet stenografa i službenika. Trenutna centrala: Senatska administrativna zgrada, soba 101.

Ciljevi komiteta:

Razotkriti korupciju na tržištu rada; razotkriti sindikate povezane sa organizovanim kriminalom. Metodi komiteta: sudski pozivi svedocima, sudski zahtevi za uvid u dokumentaciju i praćenje tokova novca preusmerenih iz sindikalnih fondova i zloupotrebljenih u aktivnostima organizovanog kriminala.

Defakto meta komiteta: Međunarodno bratstvo timstera, najmoćniji sindikat prevoznika na svetu, verovatno najkorumpiraniji i najmoćniji sindikat u istoriji Amerike.

Njegov predsednik: Džejms Ridl Hofa, star četrdeset pet godina.

Hofa: do guše upleten sa mafijom. Sumnjiči se da je naređivao i organizovao: iznude, podmićivanja na veliko, batinanja, podmetanja eksplozivnih naprava, zloupotrebu položaja i proneveru sindikalnih fondova epskih razmera.

Navodni spisak Hofine imovine, u suprotnosti sa četrnaest propisa o sukobu interesa:

Auto-prevoznička preduzeća, saloni polovnih automobila, trkalište za pse, lanac rentakara, taksi služba u Majamiju, gde rade kubanske izbeglice sa debelim kriminalnim dosijeom.

Hofini bliski prijatelji:

Sem Đankana, mafijaški bos Čikaga; Santo Trafikante Mlađi, mafijaški bos Tampe na Floridi; Karlos Marčelo, mafijaški bos Nju Orleansa.

Džimi Hofa:

Koji pozajmljuje svojim „prijateljima“ milione dolara, koji se onda ilegalno koriste.

Koji drži procente u mafijaškim kazinima u Havani na Kubi.

Koji ilegalno preusmerava gotovinu kubanskom diktatoru Fulhensiju Batisti i vodi pobunjenika Fidelu Kastru.

Koji divlja sa Centralnim penzionim fondom Timstera, nepresušnim izvorom keša kojim navodno rukovodi čikaška ekipa Sema Đankane – to je zelenaška šema gde gangsteri i korumpirani biznismeni pozajmljuju ogromne iznose sa brutalnim kamatama i gde u penale za kašnjenje u isplati rata spadaju tortura i smrt.

Kemper je shvatio suštinu: Huver je ljubomorani. On je oduvek tvrdio da mafija ne postoji – zato što je znao da ne može uspešno da je sudski goni. A sada odjednom Bobi Kenedi ima drugačije ideje...

Sledila je hronologija.

Početak '57: Komitet se usmerava na predsednika Timstera Dejva Beka. Bek svedoči pet puta: Bobi Kenedi ga neumoljivo pritiska i na kraju slama. Velika porota u Sijetlu protiv njega diže optužnicu zbog pronevere i utaje poreza.

Proleće '57: Džimi Hofa preuzima potpunu kontrolu nad Timsterima.

Avgust '57: Suđenje Hofi u Detroitu. Optužnica: prislušivanje telefona podređenih u Timsterima. Podeljena porota – Hofa se izvukao.

Oktobar '57: Hofa izabran za predsednika Međunarodnih timstera. Postoje osnovane sumnje da je 70% delegata izabrano ilegalno.

Jul '58: Komitet počinje da istražuje direktne veze između Timstera i organizovanog kriminala. Posebno pod lupom: Skup u Apalačinu pedeset sedme.

Pedeset devet visokopozicioniranih mafijaša okupilo se u njujorškoj provinciji, u kući jednog prijatelja „civila“. Lokalni policajac po imenu Edgar Krosvel uporedio je brojeve tablica. Sledi racija – i dugogodišnji stav gospodina Huvera da „mafija ne postoji“ postaje neodrživ.

Jul '58: Bobi Kenedi dokazuje da Hofa štrajkove rešava putem podmićivanja menadžmenta – i da je to praksa još od 1949.

Avgust '58: Hofa se pojavljuje pred Komitetom. Bobi Kenedi ga napada – i hvata ga u brojnim lažima.

Beleške su se tu završavale.

Komitet je trenutno ispitivao Hofino naselje za odmor zvano Dolina sunca u blizini Lejk Vira na Floridi. Bobi Kenedi je sudski zatražio uvid u knjige Centralnog penzionog fonda Timstera i video da je u projekat uloženo tri miliona dolara – mnogo više od realnih građevinskih troškova. Kenedijeva teorija: Hofa je proneverio bar milion dolara, a svojoj braći iz sindikata je prodavao defektan građevinski materijal i močvaru punu aligatora.

Prema tome: krivično delo prevare sa građevinskim zemljištem. Završni aneks:

„Hofa u Dolini sunca ima zastupnika: Izvesni Anton Vilijam Grecler, četrdeset šest godina star, sa Floride, triput osuđivan zbog prevare. Grecleru je uručen sudski poziv da svedoči 29. 10. '58, ali je izgleda u međuvremenu nestao.“

Kemper je pogledao spisak Hofinih „poznatih saradnika“. Jedno ime je BOLO oči:

Pit Bondurant (belac, 195 cm, 105 kg, datum rođenja 16. 7. 1920, mesto rođenja: Montreal, Kanada.)

Bez krivičnog dosijea. Ovlašteni privatni detektiv / bivši šerifov zamenik u okrugu Los Anđeles.

Veliki Pit: ucenjivač i omiljeni gorila Hauarda Hjuza. On i Vord Litel su ga jednom uhapsili – pretukao je pritvorenika nasmrtno. Litelov komentar: „Verovatno najstrašniji i najsposobniji pokvareni policajac našeg doba.“

Kemper je sipao novo piće i pustio da mu misli odlutaju. Uloga je počela da poprima obrise: neustrašive aristokrate kuju snažnu vezu.

On je voleo žene i varao je svoju suprugu tokom čitavog braka. Džek Kenedi je voleo žene – i smatrao je da su bračni zaveti neobavezujući. Bobi je voleo svoju ženu i pazio je da večito bude trudna – pričalo se da je veran.

Za njega Jejl; za Kenedijeve Harvard. Besramno bogati irski katolici; besramno bogati anglikanci iz Tenesija koji su u međuvremenu bankrotirali. Njihova familija je brojna i fotogenična; njegova familija je švorc i pokojna. Jednog dana možda će ispričati Džeku i Bobiju kako je njegov otac pucao sebi u glavu i kako mu je trebalo mesec dana da umre.

Južnjaci i bostonski Irci: i jedni i drugi pate od akcenta neusklađenog sa okolinom. Ponovo će početi da oteže u govoru iako se nekada toliko trudio da sa tim prestane.

Kemper je pretražio plakar sa odoćom. Detalji uloge su postepeno nastajali.

Za intervju tamnosivo odelo. Tridesetosmica u futroli, da impresionira žestokog momka Bobija. Bez manžeta iz Jejla – Bobi možda ima proletherske sklonosti.

Plakar je bio dubok četiri metra. Na zadnjem zidu su visile uraljene fotografije.

Njegova bivša supruga Ketrin – najzgodnija žena koja je hodala zemljom. Prvi put sa zajedno izašli na Nešvilskom balu – u lokalnim novinama su ih opisali kao „oličenje južnjačke otmenosti“.

Oženio se njom radi seksa i radi novca njenog oca. Ona se razvela od njega kada je bogatstvo Bojdovih isparilo i kada se Huver obratio njegovoj grupi na fakultetu i *lično* ga pozvao da stupi u FBI.

Ketrin, u novembru 1940:

„Kemperu, dobro se čuvaj tog uštogljenog malog cepidlake, je l' čuješ šta ti kažem? Mislim da prema tebi ima nečasne namere.“

Nije znala da se Huveru diže samo na moć.

U istovetnim ramovima: njegova kćerka Kler, Suzan Litel i Helen Ejdzji – tri kćerke agenata FBI-ja, rešene da ostvare veliku karijeru u pravosuđu.

Bile su najbolje drugarice koje je razdvojilo studiranje na Tulejnu i Notr Damu. Helen je imala ožiljke na licu – slike je držao u plakaru da predupredi sažaljive komentare.

Tom Ejdzji je sedeo u svom autu – rutinska prismotra nekih pljačkaša banaka pred kuplerajem. Žena ga je upravo ostavila – Tom nije mogao da nađe bebisiterku za devetogodišnju Helen. Spavao je na zadnjem sedištu kada su pljačkaši izleteli i zapucali.

Tom je poginuo. Helen je zadobila barutne opekotine i mislili su da je mrtva. Pomoć je stigla – šest sati kasnije. Barutne čestice su spržile Helenine obraze i ostavile joj trajne ožiljke.

Kemper je poređao odeću za intervju. Smislio je neke laži i pozvao Seli Leferts.

Telefon je zazvonio dvaput. „Hm, halo?“ – javio se Selin sinčić.

„Mali, daj mi majku. Reci da zove jedan prijatelj s posla.“

Javila se Seli. „Ko to iz senatske administracije smeta ovoj sirotoj prezauzetoj službenici?“

„Ja sam. Kemper.“

„Kemperu, kako možeš da me zoveš kad mi je muž tu u dvorištu?“

„Pssst. Zovem te zato što mi treba preporuka za posao.“

„Šta se desilo? Huver je čuo kako se zlikovački ponašao prema ženama pa ti je dao šut kartu?“

„Prestao sam da radim u agenciji, Seli. Iskoristio sam klauzulu o opasnoj dužnosti i otišao sam u penziju tri godine pre vremena.“

„Ma je li moguće!“

„Još se viđaš sa Džekom Kenedijem?“

„Povremeno, dragi moj, otkako si *ti meni* dao šut kartu. Je li to hoćeš da menjamo imena iz rokovnika ili da prepričavam bezobrazne priče ili nešto treće?“

„Razmišljam da se prijavim za posao u Meklolanovom komitetu.“

Seli je podvrisnula. „Jao pa *stvarno* bi trebalo! Mislim da ću staviti belešku na sto Roberta Kenedija da te preporučujem, a ti ćeš mi poslati dvanaest ruža 'južnjačka lepoticica' da mi zahvališ!“

„Ti si južnjačka lepoticica, Seli.“

„Pa u De Rideru u Luizijani nije bilo lepše od mene, to da znaš!“

Kemper je poslao poljupce i završio razgovor. Seli će proširiti glas: bivši kradljivac automobila iz FBI-ja sada traži nov posao.

Ispričaće Bobiju kako je provalio u lanac kradljivaca korveta. Neće spomenuti modele koje je prodao za delove.

Sutradan je krenuo u akciju. Ušao je pravo u Senatsku administrativnu zgradu i otišao u sobu 101.

Recepcionerka ga je čula pa je kucnula po interfonu. „Gospodine Kenedi, stigao je neki čovek, hoće da se prijavi za mesto istražitelja. Ima papire da je radio u FBI-ju.“

Iza nje se širio veliki otvoren radni prostor – nizovi ormara za spise, radnih stolova i soba za sastanke. Ljudi su radili zbijeni jedni uz druge – unutra je bilo kao u košnici.

Žena se osmehnula. „Gospodin Kenedi će vas primiti. Idite ovim malim prolazom sve do kraja.“

Kemper je zakoračio u košnicu. Prostor je bio opremljen zbrda-zdola: različiti stolovi, police za registratore i ploče od plute sa gomilom zakačenih papira.

„Gospodine Bojde?“

Robert Kenedi je izašao iz svoje sobice. Bila je standardne veličine, sa standardnim stolom i dve stolice.

Standardno mu je – previše snažno – stegao ruku. Potpuno predvidljivo.

Kemper je seo. Kenedi je pokazao na futrolu koja mu je virila ispod sakoa. „Nisam znao da je bivšim agentima FBI-ja dozvoljeno da nose oružje.“

„U karijeri sam stekao mnogo neprijatelja. Neće prestati da me mrze zato što više nisam aktivan.“

„Senatski istražitelji ne nose lično naoružanje.“

„Ako me primite, držaću ga u fioci.“

Kenedi se osmehnuo i naslonio na sto. „Vi ste s Juga?“

„Nešvil, Tenesi.“

„Seli Leferts kaže da ste u FBI-ju proveli, koliko, petnaest godina?“

„Sedamnaest.“

„Zašto ste otišli u prevremenu penziju?“

„Proteklih devet godina sam radio na infiltraciji u lance kradljivaca automobila i došlo je dotle da sam u tim krugovima postao toliko poznat da više nisam mogao uverljivo da koristim lažni identitet. U pravilniku Biroa postoje odredbe o ranijem penzionisanju agenata koji su se dugo bavili opasnim dužnostima, i ja sam ih iskoristio.“

„Iskoristio? Da li su te dužnosti ostavile neke trajne posledice na vama?“

„Prvo sam se prijavio za mesto u Programu za najopasnije prestupnike. Gospodin Huver je lično odbio moju prijavu, mada je odlično znao da već neko vreme želim da se bavim borbom protiv organizovanog kriminala. Ne, nema nikakvih trajnih posledica. Samo frustracija.“

Kenedi je sklonio kosu sa čela. „Znači, sami ste otišli.“

„Je li to nekakva optužba?“

„Ne, samo opservacija. I iskreno, iznenađen sam. FBI je organizacija u kojoj vlada snažna lojalnost i agenti obično ne daju otkaz tek tako.“

Kemper je digao glas – jedva primetno. „Brojni agenti shvataju da najveću pretnju Americi predstavlja organizovani kriminal, a ne domaći komunizam. Događaji u Apalačinu su primorali gospodina Huvera da pokrene Program za najopasnije prestupnike, što je naravno uradio prilično nevoljno. U sklopu tog programa

prikupljaju se informacije o mafijašima, ali ne i opipljivi dokazi na osnovu kojih se mogu pokrenuti postupci pred saveznom sudom, ali je i to nešto i ja sam želeo da u tome učestvujem.“

Kenedi se osmehnuo. „Jasna mi je vaša frustracija i slažem se sa vašom kritikom prioriteta gospodina Huvera. Ali me i dalje čudi što ste napustili Biro.“

Kemper se osmehnuo. „Pre nego što sam ga 'napustio', privurio sam u lični dosije gospodina Huvera o Meklelanovom komitetu. Upućen sam u sve trenutne aktivnosti komiteta, a među njima i u istrage povodom Doline sunca i vašeg nestalog svedoka Antona Greclera. 'Napustio' sam Biro zato što gospodin Huver neurotično tera Biro da se fokusira na bezopasne levičare, dok su meta Meklelanovog komiteta pravi zlikovci. 'Napustio' sam ga zato što ako imam izbora između monomanijaka, radije bih radio za vas.“

Kenedi se iskezio. „Nama mandat ističe za pet meseci. Ostaćete bez posla.“

„Imam Biroovu penziju, a vi ćete proslediti toliko dokaznog materijala lokalnim porotama da će oni moliti vaše istražitelje da honorarno rade za njih.“

Kenedi kucnu po gomili papira. „Mi ovde mnogo radimo. Temeljno. Šaljemo sudske pozive, pratimo tokove novca i podnosimo tužbe. Ne stavljamo glavu u torbu prilikom krađe sportskih automobila, ne razvlačimo ručkove i ne privodimo žene u hotel *Vilard* za na brzaka. Za nas je dobar provod razgovor o tome koliko mrzimo Džimija Hofu i mafiju.“

Kemper ustade. „Ja mrzim Hofu i mafiju kao što gospodin Huver mrzi vaš i vašeg brata.“

Bobi se nasmeha. „Javiću vam se za koji dan.“

Kemper je prošao pored kancelarije Seli Leferts. Bilo je pola tri – Seli će možda biti raspoložena da na brzaka skoknu do *Vilarda*.

Njena vrata su bila otvorena. Seli je sedela za stolom i cepkala maramice – a neki čovek je opkoračio stolicu blizu nje.

Rekla je: „O, zdravo Kemperu.“

Bila je zajapurena – rumena, skoro pa crvena. Prosto je zračila onim *Opet su mi slomili srce*.

„Zauzeta si? Mogu da svratim kasnije.“

Čovek se okrenuo na stolici. Kemper je rekao: „Dobar dan, senatore.“

Džon Kenedi se osmehnu. Seli maramicom potapka oči. „Džek, ovo je moj prijatelj Kemper Bojd.“

Rukovali su se. Kenedi se blago naklonio.

„Gospodine Bojde, drago mi je.“

„Meni takođe, gospodine.“

Seli se usiljeno osmehnula. Šminka joj je bila razmazana – plakala je.

„Kemperu, kako je prošao intervju?“

„Mislim da je prošao dobro. Seli, moram da idem. Samo sam hteo da ti zahvalim za preporuku.“

Svi su klimnuli glavom. Ničiji pogledi se nisu ukrstili. Kenedi je pružio Seli novu papirnu maramicu.

Kemper je sišao niz stepenice, pa je izašao iz zgrade. Počela je oluja – sklonio se ispod ivice spomenika i pustio da ga kiša okrzne.

Ova slučajnost sa Kenedijem delovala je čudno. Pravo sa intervjuja sa Bobijem – tek tako je naleteo na Džeka. Činilo mu se kao da ga neko blago usmerava u tom pravcu.

Kemper je razmislio o svemu.

Huver je spomenuo Seli – kao njegovu sasvim konkretnu vezu sa Džekom Kenedijem. Huver je znao da i on i Džek vole žene. Huver je naslutio da će on posetiti Seli posle intervjuja sa Bobijem.

Huver je *naslutio* da će on smesta pozvati Seli za preporuke za intervju. Huver je znao da Bobiju trebaju istražitelji i da je spreman da bez mnogo pitanja primi svakoga ko naiđe.

Kemper je izveo logičan zaključak...

Huver prisluškuje Kapitol Hil. Znao je da si sa Seli raskinuo u njenoj kancelariji – da preduprediš neprijatnu scenu u javnosti. Negde je čuo da Džek Kenedi namerava da uradi isto – pa je probao da te izmanevriše da tome prisustvuješ.

Zvučalo je logično. Zvučalo je skroz huverovski.

Huver nije bio potpuno siguran da ćeš uspostaviti vezu sa Bobijem. Probao je da te smesti u simbiotički kontekst sa Džekom.

Kiša je prijala. Munja je sevnula i obasjala kupolu Kapitola. Činilo se da može tu da stoji i pusti da čitav svet dođe njemu.

Kemper je čuo korake iza sebe. Smesta je znao ko je.

„Gospodine Bojde?“

Okrenuo se. Džon Kenedi je vezivao pojas kišnog mantila.

„Senatore.“

„Zovi me Džek.“

„U redu, Džek.“

Kenedi se stresao. „Zašto kog đavola stojimo ovde?“

„Možemo da otrčimo u *Mejflauer bar* kada malo popusti.“

„Ne da možemo, nego moramo. Znaš, Seli mi je pričala o tebi. Rekla mi je da treba da vežbam da izgubim akcenat kao što si to ti uradio, tako da sam se začudio kada sam te čuo.“

Kemper je prestao da oteže. „Južnjaci su najbolji panduri. Počneš da zavrčeš po seljački i ljudi te obično potcene i otkriju ti svoje tajne. Mislio sam da tvoj brat to zna, pa sam shodno tome i nastupio. I ti si u Meklelanovom komitetu, pa sam računao da sa svima vama treba da nastupim isto.“

Kenedi se nasmeja. „Čuvaću tu tajnu.“

„Hvala. I ne brini za Seli. Ona voli muškarce kao što mi volimo žene i prilično brzo ume da pređe preko neminovnih lomova srca.“

„Znao sam da ćeš to da provališ. Seli mi je rekla da si je otkačio na sličan način.“

Kemper se osmehnu. „Uvek možeš povremeno da joj se vratiš. Seli ume da ceni popodne provedeno u dobrom hotelu.“

„To neću da zaboravim. Čovek sa mojim aspiracijama mora da pazi u šta se upliće.“

Kemper je zakoračio bliže „Džeku“. Gotovo da je video Huvera kako se kezi.

„Ja poznajem mnoge ženske koje ne vole da se previše upliću.“

Kenedi se osmehnuo i poveo ga na kišu. „Hajde da popijemo nešto i da popričamo o tome. Moram da ubijem sat vremena pre nego što se nađem sa ženom.“